

VADER JOGKT?

(VROUW VERMIST)

Blijspel in drie bedrijven

door

HENK W. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VADER JOGKT? (VROUW VERMIST)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK W. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frans Kalkman: Directeur van de fa. Kalkman. Kwekerij, bloemisterij en export. Leeftijd ± 46 jaar.

Gerda Kalkman: Echtgenote van Frans. Leeftijd ± 44 jaar.

Bob Kalkman: Zoon van Gerda en Frans. Student. Leeftijd 21 jaar.

Yvette Kalkman: Dochter van Gerda en Frans. Scholier. Leeftijd 17 jaar.

Hermien de Hond: Zuster van Frans. Mede-eigenares van de fa. Kalkman. Leeftijd ± 48 jaar.

Theo de Hond: Echtgenoot van Hermien. Eigenaar van dierenzaak. Leeftijd ± 45 jaar.

Sylvia van Dongen: Aantrekkelijke verschijning. Leeftijd ± 40 jaar.

Tanja van Kampen: Rechercheur van politie. Vrouw van ± 45 jaar.

Agent 1 en Agent 2: Leeftijd niet van belang.

DECOR:

De huiskamer is modern ingericht met de geijkte meubels als bankstel, barmeubel en eettafel met minimaal twee stoelen. Eventueel moderne kunstvoorwerpen, geen bloemen. De huiskamer heeft twee deuren, elk aan de zijkant. Deur 1 leidt naar de hal en voordeur. Deur 2 naar de overige vertrekken. Aan de achterzijde bevindt zich een groot openslaand raam.

Eerste bedrijf: De huiskamer in de avond

Tweede bedrijf: De huiskamer de volgende ochtend.

Derde bedrijf: De huiskamer later op die dag.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Als het doek op gaat zit Frans in een fauteuil de krant te lezen. Hij draagt vrijetijdskleding. Om een vinger aan zijn linkerhand zit een verband. De radio speelt zachtjes achtergrondmuziek. Na enige ogenblikken gaat de telefoon over. Deze staat op een apart tafeltje voor Frans buiten handbereik.

FRANS *(kijkt geërgerd op van zijn krant. Roept):* Ger! Gerda, telefoon! *(vanuit de achtergrond klinkt onverstaanbaar een stem)* Wat? *(weer dezelfde onverstaanbare stem)* Opnemen? Hoe kún je 't zo bedenken? *(staat met tegenzin op. Humeurig)* Dat ene meneer Bell de telefoon heeft uitgevonden geeft hem nog niet het recht ons daar elke keer zo luidruchtig aan te herinneren. *(loopt naar de telefoon, neemt hem op na eerst de radio zachter te hebben gezet)* Kalkman... Wie zegt U? 't Spijt me, maar die is hier niet. Dat moet dan op een vergissing berusten.. Nogmaals meneer, Uw vrouw is niet hier. Wat is dat nou? Als ik U nou zeg dat ze hier niet is... Meneer, ik ken Uw vrouw helemaal niet! Ik raad U aan over een aantal jaren nog maar eens te bellen wanneer te televisiefoon zijn intrede heeft gedaan dan kan ik U laten zien dat ze hier niet is.... Ik ben helemaal niet grappig, maar als U blijft doorzeuren..... U bekijkt het maar! Meneer, goede avond! *(legt de hoorn kwaad op de haak. Loopt weer naar zijn plaats en wil de krant pakken. Bedenkt zich dan en loopt naar de radio om deze weer harder te zetten. Zit weer en heeft net zijn krant uitgevouwen als de telefoon opnieuw overgaat. Reageert eerst niet, dan, vanachter zijn krant. roept)* Télé..! *(kijkt over zijn krant, beseft de nutteloosheid van zijn geroep en slaakt een zucht. Legt de krant neer, loopt naar de telefoon, keert weer terug om de radio zachter te zetten)* Langzamerhand ga ik inzien dat een draagbare telefoon toch niet álléén maar gemakzucht is. *(neemt de hoorn van de haak)* Kalk... Wat? Bent U daar alweer? Ik heb U toch gezegd en ik kan U nu ook nog zeggen dat daar geen verandering in is gekomen. Nee, Uw vrouw is hier niet.. Misschien een andere Kalkman? Inderdaad, ik heet Frans.. Wat?? Bij mij in bed? Nu gaat U toch echt te ver! Wat?? Ze ligt naast mij? Meneer, laat ik U dit vertellen, ik lig niet, er ligt niemand naast mij, er ligt nergens wat in huis, ik bedoel geen vrouw en waar ze wel ligt kan mij geen barst schelen, van mijn part op het kerkhof. Ik wens U verder nog een prettige avond! *(smijt de hoorn op de haak)* Wát een onbehouding!

Hélemaal door de rooie! *(terwijl hij nog even beduusd bij de telefoon staat, gaat deze opnieuw over. Hij neemt de hoorn op en drukt gelijktijd de haak in. Legt de hoorn naast het toestel)* Nou is 't mooi genoeg geweest! *(neemt opnieuw plaats in zijn stoel en pakt de krant weer op)* 't Lijkt me niet leuk als je zoiets overkomt, maar dat is nog geen reden om zomaar in het wilde weg... *(dubt)* Zou 't een geintje.... *(schudt zijn hoofd)* Kan ik mij niet voorstellen. Ken ik iemand met zo'n kronkel in zijn hersens dat hij mij... *(schudt zijn hoofd weer)* Dit was echt wel serieus. Hij zal toch maar Gerda aan de lijn krijgen. Heb je heel wat uit te leggen. *(neemt zijn krant weer op om hem meteen weer te laten zakken. Meesmuilt)* Alhoewel? 'k Zou die lol wel eens willen hebben. Wat voor een vrouw zou het zijn, hoe zou ze eruit zien? *(peinst)* Van Dongen? Ik ken helemaal geen van Dongen. *(haalt zijn schouders op en verdiept zich in de krant)*

Scène 2

Gerda komt op door deur 2. Ze heeft het haar gewassen. Draagt een peignoir en heeft een handdoek om haar hoofd geknoopt.

GERDA: Wat is dat toch steeds met die telefoon?

FRANS: Een beetje moeilijke man die ik maar niet uit zijn hoofd kon praten dat zijn vrouw zich niet aan deze kant van de lijn bevond, laat staan lag...

GERDA *(schrikt)*: O, gos... De werkster! *(kijkt op haar horloge)* Maar die is al meer dan een uur weg. *(ontstemd)* Ik heb haar onze kamer laten overdoen. Dat leek nergens naar. Toch een troep onder 't bed. *(verbaasd)* Ik wist niet dat het kind al getrouwd was.

FRANS: Nou, deze man zocht niet bepaald een vrouw die actief is ónder 't bed. En naar ik begreep, ook niet met een troep.

GERDA *(cynisch)*: Je hebt de krant zeker al uit en bent met het cryptogram bezig?

FRANS: Ik probeer jou alleen maar duidelijk te maken dat de man die ik aan de telefoon had veronderstelde dat ik mij op dit moment bezighield met een wat minder onschuldig spelletje.

GERDA *(naïef)*: Zeker weer zo'n telefonische enquête? Willen de situatie weten waarin je op dat moment verkeert. Heb ik van gehoord, vragen het hemd van je lijf.

FRANS: Dit was beslist geen enquête! De man wist zelf het antwoord al op elke vraag! Geen enkel ander antwoord werd geaccepteerd.

GERDA *(gegriefd)*: Wat probeer je mij nu eigenlijk duidelijk te maken?

Dat je uit heimwee overmand naar je wilde jaren jezelf een klein misstapje hebt veroorloofd?

FRANS (*bestrijdt*): Hoe kom je daar nu bij? Ik vertel je alleen wat die man mij allemaal voor beschuldigingen naar het hoofd slingerde. Was 't maar... (*verbetert*) niets van waar, maar... (*bedenkt zich*) Ken jij eigenlijk een van Dongen? GERDA: Heet ze zo? (*als Frans knikt*) Meer terzake doende lijkt me toch of jij haar kent?

FRANS (*verongelijkt*): Zo'n waffel als die man opzette. Een vloed van aantijgingen en verwijten kreeg ik over mij uitgestort. (*lichtelijk verbaasd*) Eigenlijk zou ik me zwaar beledigd moeten voelen, maar gek.. ik geloof...

GERDA (*licht smalend*): ...eerder medelijden met hem te hebben? (*plaagt*) Kom nou? Zal ik jou wat vertellen, ...en ontken het niet, jij voelt je maar wat gestreeld. Gestreeld in je ijdelheid, dat hij denkt dat jij zijn vrouw...?

FRANS (*zich verwerend*): Maar ik kén hem niet eens. Bovendien.. (*sceptisch*) misschien heeft ze wel een glazen oog en een horrelvoet?

GERDA: Hoe zou ze jou gevonden moeten hebben? (*plaagt*) Neem maar van mij aan dat dit een heel bijzondere vrouw moet zijn.

FRANS: Doe me een lol en ga me ook nog een beetje lekker zitten maken.

GERDA: Heb je al in de telefoongids gekeken? (*pakt de gids van het tafeltje en gaat erin zoeken*)

FRANS: 'k Zou me die moeite maar besparen.

GERDA: Hier! Nee, dat wordt een vrij hopeloze zaak, ik denk wel veertig van Dongens.

FRANS (*gekt*): Nog inteelt ook! Vandaar zijn imbeciele gedrag.

GERDA (*duwt de krant weg en gaat op zijn schoot zitten*): Luister nou eens naar mij, lieve ijdelruit! Als jij de waarheid spreekt, is die man er inmiddels allang achter gekomen dat ie een enorme blunder heeft begaan en dan.. Ja dan, hoe naar ook... Voor jou.. (*theatraal*) Nooit, nooit zullen wij weten wie,.. o wie, is deze mooie?.. Lelijke? Lieve? Rijke.. vrouw nu wel geweest? (*blijft hem even aankijken en staat dan abrupt op*) Nu een wat realistischer onderwerp, heb jij koffie gezet?

FRANS (*onnozel*): Koffie gezet?

GERDA (*gaat weer op zijn schoot zitten nu met haar gezicht naar hem toe. Quasi verontwaardigd*): Wil jij beweren dat jij, terwijl ik mij de pokken sta te boenen om mijn haar schoon te krijgen, jij niet eens de moeite hebt genomen om het koffiezetapparaat aan te zetten?

FRANS (*sarcastisch*): Was jij het niet die de werkster het verwijt

maakte dat zij de boel liet vervuilen? Als jij zo moest boenen....

GERDA (*streng*): Geen uitvluchten!

FRANS: Komt allemaal door die man. (*zielig*) Alsmar heen en weer lopen naar die telefoon. En als dan ook nog verondersteld wordt dat je in bed ligt met een, zoals je zelf suggereerde, bijzondere vrouw, zonder enig lichamelijk handicap, moet je toch kunnen begrijpen dat er dan maar weinig tijd overblijft om ook nog..

GERDA (*cynisch*): Het koffiezetapparaat aan te zetten. Wat zijn we weer slim! (*teleurgesteld*) Dan ga 'k maar weer. 't Heeft weinig zin hier nog langer in jouw gezichtsveld lelijk te zitten wezen met die stomme handdoek om m'n kop, terwijl er zulke mooie dromen door jouw hoofd spelen. (*staat op en wil richting deur lopen*)

FRANS: Waar ga je heen? Koffie zetten?

GERDA: Ik neem wel een glas melk. Kan ik vannacht tenminste slapen. Op veel aandacht van jou reken ik maar niet. (*loopt terug en pakt de Tv-gids van het tafeltje en kijkt erin*)

FRANS (*boven zijn krant. Overpeinst*): Stel nou dat ze hier binnen zou zijn geweest, hoe komt ze dan binnen, moet iemand haar binnengelaten hebben?

GERDA (*nuchter*): Ga naar boven en overtuig jezelf. Misschien ligt ze toch onder 't bed, heb ik haar over 't hoofd gezien door al die troep.

FRANS: Blijft de vraag wat ze hier te zoeken heeft?

GERDA: Jou natuurlijk! Op de TV is ook al niets, alleen sport.

FRANS: Kan heel spannend zijn.

GERDA (*ongelovig*): En dat zeg jij? (*leest*) Atletiek, hardlopen. (*gooit de gids terug op tafel. Omdat Frans haar blijft aankijken. Schamper*) Als ik zie hoe jij je verplaatst. Gewoon lopen valt jou al moeilijk, laat staan hard. Liefst zou jij je per rolstoel verplaatsen. Elektrisch!

FRANS (*beledigd*): Hoe kom je daar nu bij? Ik loop zelfs graag.

GERDA: O, ja? Sinds wanneer dan?

FRANS: Sinds.... (*schrikt. Geërgerd*) Ach wat, ik ben helemaal niet van plan TV te kijken, ik heb wel wat anders te doen.

GERDA (*inmiddels bij de deur staande. Plaagt*): Begrijp ik. 'k Zou ook doodnieuwsgierig zijn. (*wijst richting tafeltje*) Houd je wel de telefoonrekening in de gaten?

FRANS (*terwijl hij zijn krant weer oppakt. Verongelijkt*): Ik heb mijn krant nog niet eens uit!

GERDA: 'k Ga nog even liggen en mijn haar doen. Drinken we straks nog gezellig samen een borrel. Goed? (*af door deur 2*)

FRANS (*vanachter zijn krant*): Gezellig, ja! (*boven zijn krant uit*) Straks? (*merkt dan dat ze al weg is. Luistert even, legt zijn krant neer en loopt naar de bar. Pakt een glas, zet dat weer terug als de*

deur weer opengaat en Gerda in de deuropening verschijnt)
GERDA: Ik bedenk mij opeens dat de werkster inmiddels onder 't bed gezogen heeft. Mocht zij op een vrouw zijn gestoten zou ze mij zeker gewaarschuwd hebben. Maak jij maar lekker je cryptogram, dat leidt je gedachte wat af. *(trekt de deur weer dicht)*

Scène 3

Frans wacht even tot hij zeker weet dat Gerda niet opnieuw terugkomt en neemt dan het glas weer op. Zoekt verder en ontdekt dat de fles leeg is. Zet het glas weer terug en gaat met de lege fles door deur 2 af. Tijdens de laatste handelingen is tussen de gordijnen voor het raam, die niet helemaal gesloten zijn, het gezicht van Yvette zichtbaar. Als haar vader de kamer verlaat duwt ze voorzichtig het raam open en klimt naar binnen. Duwt het raam weer zachtjes dicht en sluipt naar deur 2. Stopt, luistert en gaat dan snel af door deur 1. Frans komt binnen door deur 2. Hij heeft een volle fles in zijn hand en loopt naar de bar. Pakt een glas en schenkt zichzelf in.

FRANS: 'k Heb wel een extra glaasje verdiend, ter compensatie wat ik allemaal over mij heen heb moeten laten komen. *(loopt met het glas naar het raam en wil het gordijn verder sluiten. Ontdekt dan dat het raam een ietsje openstaat. Blijft even voor het raam in gedachten staan en krabt achter zijn oor. Doet het raam dan verder open, steekt zijn hoofd erdoor en kijkt naar links en naar rechts. Haalt dan zijn schouders op en sluit zowel het raam als de gordijnen. Frans loopt nu naar zijn stoel, gaat zitten en pakt zijn krant weer op. Na enige ogenblikken komt Yvette door deur 2 de kamer binnenrennen)*

YVETTE *(verbolgen)*: Heb jij die bloemen op mijn kamer gezet?

FRANS *(kijkt verstoord op van zijn krant)*: Kijk 's aan! Onze dochter heeft haar ouderlijk huis ook weer opgezocht.

YVETTE *(sip)*: Shit! Daar ben ik ingestonken. *(gedwee)* Laat maar, ik dreun het lesje zelf wel op. *(imiteert haar vader)* Hoe vaak moet ik nu nog zeggen dat er regels moeten zijn in dit huis en als je... *(berustend)* Kom maar op, wat kost het me?

FRANS: Ik heb inderdaad bloemen op jouw kamer gezet, daar houd je toch van?

YVETTE *(snuift verontwaardigd)*: Kom nou! Omdat jullie zo idioot zijn om geen bloemen in huis te willen, moet ik ze wel op mijn kamer

nemen.

FRANS (*kijkt op zijn horloge*): Een uur over tijd, gaat er een gulden van je zakgeld af.

YVETTE (*pingelt*): Drie kwartjes. Ben al een kwartier thuis. Minstens!

FRANS (*streng*): Lijkt me moeilijk te bewijzen.

YVETTE (*ondeugend*): Keek door het raam. 'k Zag Ma op jouw schoot zitten. Ik wilde die intimiteit niet verstoren.

FRANS (*geschrokken*): Door het raam? Buiten? Waren daar nog meer mensen?

YVETTE (*verbaasd*): Meer mensen? Hoezo? We wonen niet op het marktplein.

FRANS (*wuift het af*): Laat ook maar zitten. (*argwanend*) Je hebt ons toch niet afgeluisterd?

YVETTE (*plaagt*): Wat dacht je! Jullie zijn per slot mijn opvoeders, mijn voorbeeld. Er valt altijd wel wat van op te steken.

FRANS (*aarzelend*): 'k Betwifel of daar in dit geval ook sprake van is..? Van dit soort voorlichting kun je maar beter verstoken blijven. (*probeert van onderwerp te veranderen*) Zeg luister eens, heb jij helemaal geen huiswerk?

YVETTE (*gepikeerd*): Wat is dat toch een misselijke gewoonte van je, elke keer als ik denk met jou tot een fatsoenlijk gesprek te komen begin jij weer te mekkeren over huiswerk!

FRANS: Fatsoenlijk zei je? Kind, je weet niet waar je 't over hebt.

YVETTE: Wat heb jij toch? Je doet zo schimmig? Is er wat gebeurd? Heb je iets misdaan of zo? Ergens van verdacht en bang van je bed gelicht te worden?

FRANS (*geërgerd*): Nou is het genoeg! Naar boven jij! Aan je huiswerk!

YVETTE (*narrig*): Ik blijf het bespottelijk vinden dat een bloemist geen bloemen in zijn huiskamer wil.

FRANS: Denk jij dat een slager 's avonds tussen zijn speklappen televisie zit te kijken?

YVETTE (*schamper*): Hè, hè, wat zijn we weer lollig.

FRANS (*ironisch*): Ik hoorde een "gesprek", tussen aanhalingstekens, van jou en je broer waarin je vol vuur beweerde dat voor jou de liefde is als een ontluikende bloem..

YVETTE (*onderbreekt, verbolgen*): Jij hebt afgeluisterd. Moet je nodig wat van mij zeggen!

FRANS (*bekent. Spottend*): Min of meer noodgedwongen. Het aantal toegestane decibels werd namelijk nogal ruim overschreden.

YVETTE: Dan moet je ook gehoord hebben hoe die bekakte bal daar over dacht. Weet je welke eisen meneer denkt te stellen aan zijn

toekomstige echtgenote? Walgelijk gewoon. (*bralt hem na*) Naast goed geproportioneerd of te wel goed ontwikkeld, zowel geestelijk als lichamelijk, dient ze vooral ook gefortuneerd te zijn.

FRANS (*relativeert*): Ja, nou ja. Je kunt hem toch moeilijk verwijten er niet over te hebben nagedacht.

YVETTE (*nijdig*): Aan jou heb ik ook niks. (*doet een paar stappen richting deur. Resoluut*) Ik wil die bloemen niet op mijn kamer.

FRANS (*paait*): 't Zijn nog wel zulke mooie.

YVETTE (*gruwt*): Aronskelken! Net een rouwkamer.

FRANS (*lyrisch*): De door ons gekweekte *Richardia africana* zijn inderdaad van een adembenemende schoonheid.

YVETTE (*nuchter*): Zal de meeste ontvangers koud laten, lijkt me zo, die is de adem toch al ontnomen. Toch niet van een grafkrans?

FRANS: Was al bijna klaar, maar werd afbesteld.

YVETTE (*gruwt*): Jakkes, engerd! Je hebt ze er weer afgehaald? En die staan nou?

FRANS: Maakt dat nou uit?..Toch doodzonde!

YVETTE (*stamelt*): Is ie, is ie dan niet....?

FRANS: Daar heb ik geen bemoeienissen mee. Joke staat in de winkel en neemt de bestellingen op.

YVETTE (*vast besloten*): Die gaan onmiddellijk mijn kamer af!

FRANS (*geïrriteerd*): Kan me ook niet schelen wat je er mee doet, gooi ze van mijn part uit het raam. Maar ik zou het zeer op prijs stellen als je mij nu met rust liet. Ik probeer nu al uren lang aan mijn cryptogram te beginnen.

YVETTE (*sust*): Niet boos worden. Ik ga al! (*gevoelvol*) Arme pap.. (*wijst op zijn hand*) ..Nog in je vinger gesneden ook?

FRANS (*schrikt*): Hè..? Niet belangrijk, stelt niks voor. (*mompelt*) Gewoon een onwillig touwtje. (*ongeduldig*) Maar zou je mij nu echt het plezier willen doen?

YVETTE (*snelt richting deur*): Ben al weg! (*bij de deur gekomen*) Als je dus iets langs hoort suizen. (*af door deur 2*)

FRANS: Ja, aronskelken! (*vouwt de krant zodanig dat hij gemakkelijk zijn puzzel kan oplossen, leest even en legt dan de krant weer opzij. Staat op*) Sorry, Gerda. Straks duurt bij jou altijd een eeuwigheid. (*loopt naar de bar en schenkt zich weer in*)

Scène 4

Frans is nog maar net gaan zitten en weer in zijn puzzel verdiept als de huisbel gaat. Hij doet zijn mond al open om te roepen, bedenkt

zich dan en staat op. Loopt door deur 1 naar de hal. Even later keert hij terug met twee politieagenten in uniform.

FRANS: Ik heb een heilig ontzag voor mensen in uniform. Meestal betekent 't nariigheid.

AGENT 1: Meneer heeft een slecht geweten?

FRANS: Zie je, daar heb 't al, meteen ga je twijfelen.

AGENT 1: We komen op verzoek van meneer van Dongen.

FRANS (*verbaast*): Op verzoek van.... Is die man hier dan ook al? 't Lijkt hier langzamerhand wel een hotel.

AGENT 2 (*corrigeert*): U begrijpt het verkeerd, op zijn verzoek zijn wij hier.

FRANS (*weer op zijn stoel*): Hoe het ook zij, de man blijft het iedereen moeilijk maken. Maar ga alsjeblieft zitten, anders moet ik helemaal zo tegen jullie opkijken. (*nadat de agenten op het puntje van de bank zijn gaan zitten*)

AGENT 2: U kent meneer van Dongen?

FRANS: Goeie vraag! Laat ik het zo zeggen: Ik zou liegen als ik zei nog nooit van hem gehóórd te hebben.

AGENT 1 (*onthult*): Meneer van Dongen is totaal uit zijn doen, hij maakt zich namelijk nogal zorgen.

FRANS (*nuchter*): Niet verstandiger dan om naar een psychiater te gaan in plaats van naar de politie?

AGENT 2: Zijn vrouw is namelijk verdwenen.

FRANS: Daar kan ik heel best begrip voor opbrengen.

AGENT 1 (*spits*): Dus U kent mevrouw?

FRANS (*gehaast*): Ik? Welnee? Hoe komt U daarbij?

AGENT 2 (*streng*): Dat weet U héél zeker?

FRANS (*onnozel*): Heel, heel? Wat heet heel?

AGENT 1 (*droog*): Niet kapot!

FRANS: Misschien komt ze in de zaak. Ik ken niet iedere klant van naam. Heeft U geen foto van haar?

AGENT 1: Wij hebben haar foto gezien, maar niet mogen meenemen.

AGENT 2: Dan gaan wij buiten ons boekje. Dit is geen officiële zaak, wij zijn hier slechts..

FRANS (*vult aan*): Op verzoek van..

AGENT 1 + 2 (*beamen*): Meneer van Dongen.

FRANS: En als ik jullie nou verzoek om op te hoepelen?

AGENT 1 (*onverstoorbaar*): Ze is al de hele dag weg.

FRANS: Maar niet bij mij. (*ondeugend*) 'k Zou het niet eens volhouden, een hele dag, toe maar! Ben geen twintig meer!

AGENT 2 (*staat op*): 't Ja, als U niet bereid bent om mee te werken...

(Agent 1 staat eveneens op)

FRANS *(ongerust)*: Stop! Niet zo'n haast! Ik ben tot een heleboel bereid, zeker als ik daardoor de kans krijg een voor mij belangrijke bezigheid af te maken. Ik zal het goed met jullie maken. *(haalt een portretlijstje van de muur)* Mijn trouwfoto, geef ik jullie mee. Deze witte verschijning is mijn vrouw. Ga op zoek naar mevrouw van Dongen. Jullie mogen overal kijken. Ongetwijfeld zullen jullie ergens mijn vrouw tegen het lijf lopen. Die kunnen jullie dan identificeren middels deze foto.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto